तदहं तदाज्ञया ब्रवीमि। शृणु। यदेते शशकाश्चन्द्रसरोरक्षका-
स्त्वया निःसारितास्तन्न युक्तं कृतम्। यतो रक्षकास्ते शशका
मदीया अत एव लोके मे शशाङ्क इति प्रसिद्धिः। एवमुक्तव-
ति दूते स यूथपतिर्भयादिदमाह। इदमज्ञानतः कृतम्। पुनर्न
5 गमिष्यामि। दूत उवाच। तदत्र सरसि भगवन्तं चन्द्रमसं प्रको-
पात्कम्पमानं प्रणम्य प्रसाद्य च गच्छ। ततस्तेन रात्रौ नीत्वा तत्र
जले चञ्चलं चन्द्रप्रतिबिम्बं दर्शयित्वा स यूथपतिः प्रणामं का-
रितः। देव। अज्ञानादेवानेनापराधः कृतस्तत्क्षम्यतामित्युक्त्वा
तेन शशकेन स यूथपतिः प्रस्थापितः। अतोऽहं ब्रवीमि।

10 व्यपदेशेन महतां सिद्धिः संजायते परा।
शशिनो व्यपदेशेन वसन्ति शशकाः सुखम्॥

XIII.

अस्ति सृगालः कश्चित्स्वेच्छया नगरोपान्ते भ्रमन्नीलसंधा-
नभाण्डे निपतितः। पश्चात्तत उत्थातुमसमर्थः प्रातरात्मानं मृ-
तवत्संदर्श्य स्थितः। अथ नीलीभाण्डस्वामिनासावुत्थाप्य दूरे
15 नीत्वा परित्यक्तः। ततोऽसौ वनं गत्वात्मानं नीलवर्णमवलो-
क्याचिन्तयत्। अहमिदानीमुत्तमवर्णः। तदात्मनः किमुत्कर्षं
न साधयामि। इत्यालोच्य सृगालानाहूय तेनोक्तम्। अहं भ-
गवत्या वनदेवतया स्वहस्तेनारण्यराज्ये सर्वौषधिरसेनाभिषि-
क्तः। पश्यत मम वर्णम्। तदद्यारभ्यास्मदाज्ञयास्मिन्नरण्ये
20 व्यवहारः कार्यः। सृगालाश्च तं विशिष्टवर्णमवलोक्य साष्टा-
ङ्गपातं प्रणम्योचुः। यथाज्ञापयति देवः। ततोऽनेन क्रमेण